

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Koroški Slovenec, uredništvo, Klagenfurt, Viktringerring 26

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. Posamezna štev. 10 Rpt

Stane četrtletno: RM 1.—; celoletno: RM 4.—
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din 100.—

Koroški Slovenci in Velika Nemčija.

II.

Minulo jesen smo doživeli ponovno evropske dogodke, ki so segli prav do nas: to je zlom češkoslovaške države in odcepitev bistvenih njenih delov na vseh mejah.

Ko so ob razpadu narodnostnega mozaika Evrope — avstro-ogrske monarhije — dajali našemu kontinentu novo obliko, tedaj so bili merodajni činitelji mnenja, da so narodnostni problemi v Evropi rešljivi z državnimi mejami. Kljub vsem lepim načrtom pa je tedaj ostalo do 40 milijonov narodnih manjšin v več ali manj brezpravem položaju. Letošnje jesen so se zopet bistveno spremenile meje v srednji Evropi. Vse te spremembe niso bile v stanju rešiti niti enega teh problemov. Z delno rešitvijo nemškega vprašanja se je pojavila znatna češka manjšina. Z osvoboditvijo 100.000 Poljakov je zgubilo 100.000 Čehoslovakov svojo samostojnost, s priključitvijo 600.000 Madžarov k Ogrski je bilo ponovno zaslužjenih skoraj ravno toliko Slovakov in Ukrajincev. Iz Poljske kakor Madžarske prihajajo že poročila o uporih v novo priključenih krajih. Kmet je prišel iz gospodarsko uravnovešene države v povsem agrarno madžarsko državo, delavec iz države z visoko socialno zakonodajo v državo brez socialnega skrbstva, Slovak in Ukrajinec iz svoje narodne države v popolno narodno brezpravnost. Madžari, ki so prej toliko kričali o krivicah, ki so se bajé godile njihovim sorojakom na Čehoslovaškem, so že tedaj ravnali s Slovaki in Nemci na Ogrskem neusmiljeno: sedaj, ko se je število narodnih manjšin povečalo za pol milijona, pa ravnajo s temi naravno brutalno. Na povratku iz manjšinskega kongresa sem imel daljši razgovor z madžarskim baronom, ki je tedaj zastopal madžarsko manjšino v češkem parlamentu, po spremembi meja pa je bil poklican kot zastopnik novo priključenih krajev v budimpeštanski parlament. Ta gospod mi je nazorno naslikal vso madžarsko miselnost s sledečo izpovedjo: „Mi Madžari smo kot veleposestniki ljudi zaposlevali na svojih posestvih, določevali smo tem ljudem tudi njihovo versko in narodno pripadnost; češka vlada pa nam hoče to zabranjevati.“ Ta izjava madžarskega barona pa žal ni značilna samo za miselnost madžarskega naroda, marveč tudi drugih večinskih narodov. Vidimo, da so zahteve za svoje narodne dele v drugih državah v popolnem nasprotju s tem, kar se daje manjšinam v lastni državi. **Dokler se ta miselnost večinskih, vladajočih narodov ne bo spremenila, tako dolgo ne moremo računati z bistvenim izboljšanjem položaja narodnih manjšin.** Ovira niso državne meje, ker v Evropi nikjer ni mogoče potegniti državnih meja tako, da bi bile v skladu z narodnostno mejo, pač pa je miselnost večinskih narodov edina ovira pri reševanju manjšinskih vprašanj.

V zvezi z omenjenimi dogodki bi še rad opozoril na drugo za nas važno dejstvo. Tudi v tem kritičnem času so koroški Slovenci v polni meri izpolnjevali svoje obveznosti do države. V slovenskih vrstah ni bilo dezertarjev. Kljub pomanjkanju delovnih moči je slovenski človek, ki je že prej garal od zore do pozne noči, zastavil zadnje sile, da spravi pod streho žetev in tako pomaga graditi življensko podlago državi. To izpolnjevanje vseh dolžnosti bi pač zaslužilo, da se prijavljena zborovanja ne bi razpuščala po vaških mogočnejih, da se dovoljeni gospodinjstki tečaji ne bi preprečevali, da se pri slovenskih prireditvah ne bi zahtevala uporaba državnega jezika, da se ne bi ovirale naše kulturne prireditve, da se ne bi razpuščala naša kulturna društva, da se slovenskemu zdravniku ne bi onemogočila naseleitev v slovenskem ozemlju, da se ne bi grozilo slovenskemu nastavljenju z odpustom iz javne službe ali celo od dela na cesti, če še nadalje sodeluje v slovenskem kulturnem društvu, in da se ne bi slovenskim gospodarjem odtegovala državna pomoč za njihove otroke. To so dejstva, ki jih ne moremo in tudi ne smemo prezreti. Ponovno smo radi teh stvari posredovali na merodajnih mestih. Pred par tedni smo se z daljšo vlogo

obrnili tudi neposredno na notranjega ministra v Berlinu, ki je za narodnostna vprašanja pristojen. Podrobno smo mu naslikali vse slučaje, ki sem jih ravnokar omenil. Dodali smo še poglavje o slovenskih duhovnikih, ker nas tudi to izredno zanima. Narodno-kulturni razvoj slovenskega naroda, predvsem pa nas koroških Slovencev, je ustvaril močno in trdno povezanost med narodom in duhovnikom povsod tam, kjer duhovnik ni bil samo državni uradnik in cerkveni posrednik v cerkvi in župnišču, marveč je stal sredi svoje fare kot pomočnik in svetovalec vsem onim, ki so ga potrebovali. Narod je v svojem duhovniku gledal tistega, ki mu je najbližji, ker je izšel iz njegove srede in se po končanih naukih zopet vrnil v njegovo sredo. S tem večjo boleščjo moramo ugotoviti, da se nahaja zaslužni Slovenec župnik Starc, bivši poslanec in podpredsednik Slov. prosvetne zveze, še vedno izven dežele. Tudi v tej zadevi smo se obrnili naravnost v Berlin in upamo ugodne rešitve.

Krivični pa bi bili, če bi videli samo senčne strani našega položaja. Odkrito moramo priznati pozitivni korak, ki smo ga napravili z mladinskim listom „Mladi Korotan“. Dobro vemo, da ta listič ne bo mogel nadomestiti vsega, kar na slovenski mladini zamudi, oziroma greši šola, vendar je to jako važna pomoč staršem, ki jim je izročena največja skrb za njihovo mladino, da vsaj oni vedno in vedno navajajo otroke k slovenskemu branju. Težava pri nas pa obstoja v tem, da otroci kljub osemletnemu solanju premalo znajo nemški in ne berejo, slovensko brati pa se sploh niso učili.

Ne bi hotel prezreti, da obstojajo med našimi kulturnimi delavci in krajevnim vodstvom stran-

ke ponekod jako dobri odnosi, to predvsem tam, kjer vodijo stranko pravi Nemci, ki imajo tudi za naše kulturne potrebe razumevanje.

Naglasiti moram, da se po zagotovitvi državne tajne policije razpečavanju knjig Mohorjeve družbe ne bodo delale nobene težave. Knjige so bile po vsebini pregledane in odobrene. Koledar za Koroško izide letos v posebni izdaji.

To bi bile sončne in senčne strani našega današnjega položaja.

Pogled naprej!

Načelno priznava narodni socializem druge narodnosti v državi. Na podlagi že navedenih izjav merodajnih oseb v deželi, na podlagi izjav, ki smo jih dobili na Dunaju pri komisarju Bürckelu in ministru Klausnerju ter v notranjem ministrstvu v Berlinu, lahko rečemo, da nas povsod priznavajo kot narodno skupnost in nam tudi obetajo ureditev vseh prilik, ki se tičejo našega samostalnega kulturnega življenja.

Z naše strani bo tudi zanaprej tvorila legalnost, postavnost podlago vsemu našemu delu. Vse naše delo se bo vršilo v okvirju obstoječih državnih postav.

To naše delo bo služilo **kulturni povezanosti z materinskim narodom.** Društveni sestanki bodo poleg slovenske knjige posredniki te narodne skupnosti. Pesem in igra bosta utrjevali povezanost med nami samimi. Vse delo bo služilo poglavitvi in razširitvi našega znanja in tako utrjevalo zmožnost lastne razsodnosti in samostojnega mišljenja. **Vsak Slovenec pa mora pri tem doprinesiti svoj delež.** Deljeno delo, enoten cilj, gotov uspeh.

Zvestoba narodu in zvestoba državi, to sta naši gesli!

Kako sodijo Nemci o svojih nezvestih rojakih?

O nemški manjšini na Madžarskem smo že svoječasno zapisali, da šteje nad stotisoč nezavednih članov, Nemcev po pokoljenju in govoric in madžaronov po miselnosti. Narodni socializem, ki mu je narodnost nad vse na svetu, smatra te nezavedne Nemce za člane svoje narodne družine in skuša uveljaviti pravico njihovega materne jezika. K istemu vprašanju piše decemberski „Grenzland“, glasilo Südmarke, med drugim tole:

Raznarodovanje Nemcev na Madžarskem ni najzadnje socialnega značaja. Za kmečkega sina, ki se je hotel dvigniti višje, je preostala samo madžarizacija. Madžarski pisatelj Herczeg, ki je po pokoljenju Nemeč, navaja iz svoje mladosti dejstvo, da si zamogel biti v Banatu Nemeč ali

Srb kvečjemu do posesti 500 oralov, z več orali pa si moral biti Madžar. „Sicer pa je moje prepričanje, da je na Madžarskem kvečjemu delavec Slovak ali Nemeč, kulturni človek more biti samo Madžar.“ To izpoved madžariziranega Nemca imenuje „Grenzland“ nenavadno slepoto.

„Grenzland“ nadaljuje: Iz zgodovine madžarske romantike je znano, da so bili „novi“ Madžari vedno najglasnejši. Madžarizirani Nemci so se s svojo narodnostjo še posebno postavljali, skušali so zabrisati svojo preteklost, svoje pokoljenje in so bili zato bolj madžarski kakor Madžari sami. Za plačilo pa so jih pravi Madžari le slabo cenili ali pa jih zaničevali. Ogrski zgodovinar Kaczinci je zapisal besede: Bolj ljubim nemškega Nemca kakor Nemca-madžarona!

Ženska obvezna služba v Nemčiji.

Izšla je odredba, po kateri mora vsako neporočeno dekle, staro pod 25 let, od 1. januarja 1939 dalje odslužiti eno leto v državni delovni službi, če hoče dobiti posel ali nastavitev. Brez enoletne državne službe ne dobi nobena ženska zaposlitve ne v državni in ne v zasebni službi. Dekleta bodo zaposlena pretežno v poljedelstvu in gospodinjstvu. Letno bo torej odslej država zaposlila od 300.000 do 400.000 deklet in s tem v izdatni meri zajezila beg v pisarne, tovarne in mestne službe.

Državni program Čehoslovaške.

Mladinski odbor stranke narodnega edinstva je objavil svoj program, ki ga smatrajo za vladni program, ker je sedanji šef čehoslovaške skupne vlade hkrati strankin vodja. V tem programu so med drugim sledeče zahteve: Država mora odslej skrbeti za podvig krščanske pravnote in za krščansko vzgojo mladine. Državo tvorijo trije slovanski narodi: Čehi, Slovaki in Podkarpatski Rusi. Ostali narodi z židi vred so narodne manjšine. V javnih službah je židom vsako udejstvovanje prepovedano, v ostalih omejeno. Za vse državljane je obvezna enoletna državna delovna služba.

Roosevelt grozi.

Prezident Združenih držav Amerike je v novoletni poslanici kongresu govoril o svetovnem položaju na način, ki je v Nemčiji in Italiji vzbudil veliko nezadovoljstvo. Med drugim je dejal: „Vojna, ki je grozila, da bo s svojim plamenom zajela ves svet, je preprečena, toda s tem je postalo še bolj jasno, da mir ni zagotovljen. Povsod okoli nas besne nenapovedane vojne, bodisi na bojnem ali gospodarskem polju. Okoli nas raste oboroževanje v vojaškem in gospodarskem pogledu, povsod se pojavljajo vojaške in gospodarske grožnje. V tem času so Ameriki potrebne tri vrednote: vera, demokracija in dobra volja med narodi. Amerika se mora postaviti v bran za te vrednote in to se v našem času zamore storiti samo z orožjem. Z dobro obrambo odbijemo možnost napada. Močne Zedinjene države bi mogle propasti, če ne bi bile pripravljene na nenaden napad.“ — Rooseveltov govor je izzval v mnogih evropskih državah silen odpor in ga nemški listi izvajajo iz mogočnega vpliva židovstva na ameriškega predsednika.

Užaljeni Madžari. Madžarsko časopisje toži, da sta Nemčija in Italija pustili svojo zaveznico na cedilu, ker Podkarpatski Rusiji nista priznali pra-

znanje. Čudili smo se posrečenemu nastopu in divili lepi, čisti slovenščini. Vse bi radi pohvalili, a naj omenimo vsaj Melito, pl. Gadensko in nje-no hčerko, ciganko Vronko in še staro Agro, ki so vprek navdušile in žele priznanje. Tako so naša dekleta s svojim sijajnim uspehom prebila led in sedaj je na fantih, da do pustne prireditve dobijo za svoje tamburice potrebni „lim“, da bo naš pust na odru čim živahnejši. Vrlim dekletom želimo uspeha še ob njihovem gostovanju dne 29. januarja na Brnci.

Gospodarski vestnik

Novo bolniško zavarovanje.

Z novim letom je stopil v Vzvodni marki v veljavo zakon o bolniškem zavarovanju, ki se je doslej izvajal v Nemčiji. Slednji se v marsičem razlikuje od doslej pri nas veljavnega in zato navajamo po uradnih podatkih nekatere bistvene razlike.

Uvodno naj omenimo, da se ustroj bolniškega zavarovanja v kmetijstvu, kakršen je običajen pri nas, bistveno razlikuje od zavarovanja v rajhu. V bivši Nemčiji uvedeno kmetijsko bolniško zavarovanje predvideva znatno večje dajatve zavarovancem, a tudi precej višje zavarovalne prispevke. Zato odreja novi zakon, da ostane kmetijsko bolniško zavarovanje na ozemlju bivše Avstrije do konca leta 1944 nespremenjeno, oziroma se bo postopoma prilagojevalo ustroju v rajhu.

Bolniško zavarovanje nosijo v občinah krajevne bolniške blagajne. Načelno mora biti zavarovan vsakdo, ki vrši kakršno delo za zaslužek. Po novem zakonu sme znašati najvišji dohodek, ki mora še biti zavarovan, letnih 3600 mark, pri čemer pa so dovoljene izjeme za višji zaslužek. Lastniki invalidnih rent ali trajno invalidne osebe se na prošnjo oprostitjo od obveznega zavarovanja. Zavarovani morajo biti sinovi in hčerke, ki so v podjetju svojih starišev zaposleni za denar. Brezposelnim plačuje mesečno premijo državni urad za posredovanje dela. Prispevka proste so bolniki ter noseče in doječe matere za dobo, v kateri sprejemajo dajatve zavarovalnice. Vsakdo se tudi po izstopu iz službe lahko prostovoljno zavaruje naprej, če izpolni nekatere predpogoje.

Do 1. aprila t. l. ostanejo zavarovalninski prispevki v dosedanji višini, nova višina se določi v teku prihodnjih mesecev. Kaj vse nudi zavarovalnica: pomoč bolnikom (zdravnika, zdravilna sredstva in bolniški denarni prispevek po četrtem dnevu bolezni oz. sprejem v bolnico ter prispevek bolnikovi družini največ za dobo 26tednov. Nadalje dovoljuje zavarovalnica prispevek doječim, posmrtnino v slučaju smrti zavarovancev in bolniško postrežbo zavarovančevi družini. Pri tem velja, da ostanejo prispevki oz. dajatve za slučaje, ki so se pripetili pred 1. januarjem t. l., v višini stare odredbe.

Kdo se lahko zavaruje poleg obveznih: družinski člani zavarovančevi, ki delajo v njegovem podjetju brezplačno, obrtniki in podjetniki, ki zaposlujejo v svojem obratu največ dve osebi, ki morata biti zavarovani. Za vse te pa velja, da njihov letni dohodek ne sme presegati 3600 mark.

Pogodbe zavarovalnic z zdravniki, zobnimi zdravniki in tehnikami ostanejo veljavne.

Posebne odredbe so predvidene razen za kmetijstvo tudi za služkinje, hišno obrt in učence brez plače.

Davčna knjižica (Steuerkarte) se letos uvede za vse delojemalce kot podlaga za obdavčenje za služka ali plače. Knjižice izstavijo občinski uradi, iz njih bodo razvidni osebni podatki davkoplačevalca in bo število družinskih članov, v kolikor pride za znižanje davka v pošte, uradno potrjeno. Na knjižice so dovoljene samo spremembe uradnim putem. Znižanje davka se dovoli ne samo za mladoletne otroke, pastorko in rejence, marveč tudi za polnoletne do njihovega 25. leta, če se na davkoplačevalčeve stroške šolajo za katerikoli poklic. Za davčno knjižico je treba prositi pri občinskem uradu.

Delovne knjižice (Arbeitsbuch) so predpisane za vse delavce in nastavljenice in jih izstavljajo delovni uradi. Obvezne so tudi za kmetijske delavce in v gospodinjstvu zaposlene. V knjižici bo navedena delovna doba in seve običajni osebni podatki. Knjižice shranjuje in vodi delodajalec. Knjižice se bodo izstavljale postopoma za vse gospodarske panoge, formularji za njihovo izstavo pa so delno že razposlani.

Država in kmetijstvo. Očitno je, da skuša država kmetijstvo z vsemi sredstvi podpreti. To dokazujejo med drugim tudi sledeče številke: na ozemlju bivše Avstrije je država omogočila postavitev 8000 silo-naprav s podporo nad milijon mark. Vloženih je 3600 prošenj za popravo gno-

jišč in hlevov in že rešenih je od teh 600 prošenj. 4 in pol milijona mark je dovolila država za popravilo planin in pašnikov, do mala šest milijonov mark za poti in vzpenjače ter 1.7 milijona mark za neposredno utrditvev kmetij. V novem letu bo država po izjavi ministra Reinthalerja svojo skrb za kmetijstvo še razširila in podvojila, pričakuje pa od kmetov, da bodo svojim gospodarstvom posvetili vso pozornost.

Poučna izkustva našega kmeta s starimi travniki. So kmetje v dolinah, katere vsako leto skrbi, kako si oskrbijo zadosti krme za svojo živino. Gorskih travnikov in pašnikov nimajo, dolinski travniki so izčrpani in povsem zavisni od leta in vremena, krmski sadež na njivah pa je pičel. Tako je iz iste skrbi postopal nek kmet iz celovške okolice: Imel je več starih travnikov, katerih pridelek je z vsakim letom očitno padal. Te travnike je preoral in jih prvič posejal s silažno koruzo oziroma posadil s pravo koruzo. Prvi pridelek je bil naravnost presenetljivo dober. V jesen istega leta je sejal na njive pšenico oz. rž, drugo leto sadil krompir in nato njive zanekaj časa spet pustil porasti. Tudi ozimina in posebno še krompir sta mu vrgla izreden pridelek po množini in kakovosti. Tako je iznašel pravcato pravilo, v kakih presledkih je zemljo pritegoval oz. ji dovoljeval počitek. Pšenici in rži je privoščil tudi umetnega gnoja in s tem preprečil nevarno rjo, z hlevskim gnojem pa postregel krompirju. In rešen je bil skrbi, kaj naj počne z izčrpanimi in izgledovanimi travniki in kaj naj polaga živini v jasli. — Naj poskusijo še drugi gospodarji!

Uničevanje sadnih škodljivcev je z novim letom postalo obvezno tudi za Avstrijo. Za to je mero-dajno dejstvo, da so nešteti živi in mrtvi škodljivci letno uničili na tisoče meterskih stotov sadja. Poljedelski minister je odredil, da dobijo okrožne kmečke zveze podpore do 30% nabavne cene, katere ugodnosti se morejo poslužiti tudi občine, kmetijske zadruge in sadjarske organizacije. Predpogoj je, da ostanejo škropilnice vsikdar uporabne.

Sajenje smrek na peščenih tleh. Ponekod vidimo posekanice, na katerih se nahajajo odpadki požaganega drevja in vejevja. Na peščenih tleh bi teh odpadkov ne odstranjevali. Naj polagoma zginejo in pripravljajo gnojno prst. Z vejevjem pokrita tla so varovana pred izsuševanjem. Na poščeni zemlji se priporoča jesensko sajenje gozdnih mladik, ker se korenine v zimi naberejo zimske vlage in se manj rade posušijo. Najboljši čas za saditev je oni, ko rastlina počiva.

Zanimivosti

Idila sredi Beograda.

Kdor v Beogradu ni doživel nedeljskega popolneva, ta jugoslovanske prestolice ne pozna in četudi bi zamogel hoditi brez vodnika po širokih in ozkih, ravnih in vijugastih in strmih ulicah obdonavskega mesta. V nedeljskih popoldnevih se promenadni trg pred univerzo in v sosednjih ulicah spremeni v pravcato vaško mravljišče. Trg

namreč napolnijo rdečelična, v košata in barvita krila nadeta dekleta, ki si v mestnih službah služijo svoj kruh. Beograščani jih nazivajo „totice“, izhajajo pa večinoma iz slovaških in madžarskih vasi široke Panonije.

To so barve, smeh in krik! Cel obsežni trg je poln deklet, oblečenih v zelene, vijoličaste ali bele nogavičke, vezane čevljičke, na glavah nosijo pisane svilene rute ali po našem „hadrce“ spredaj zavezane, v roki pa bel robček. Celo popoldne je njihovo, po pet in šest se sprimejo in se spreha-jajo po trgu gor in dol, vmes čebļajo in se hihitajo, nekatere še tiho zapojejo mehko, otožno narodno melodijo, da je človeku-tujcu kot bi srečaval kmečka dekleta sredi klasja in zelenja, a ne na tlakovani cesti in kamenitem pločniku obdonavskega velemera.

Čim se skrije sonce za topčidersko brdo in se na cestah zasvetijo luči, je nedeljske svobode konec, treba je spet v teden dela in skrbi, „šlabanke in midrce“ pa za šest dni v „sanduk“. S. H.

Dober odgovor. Napoleonu je nek vsevedec predložil načrt nove vere, katero bi hotel širti. Cesar mu odvrne: „Prav, dajte se križati in pokopati, potem pa pridite po treh dneh spet s svojim predlogom!“ — Menda ga ni bilo več.

Listnica uredništva. G. F. P. Hvala za dragocene podatke! Nadaljuj! — G. J. S. Zanimivi pripetljaj priobčimo v drugi številki z nazorno „pesmico“ vred. — G. A. V. Nekaj v listu, nekaj v pismu, da bo povsem ustrezno. — G. J. Z. Po stvarnem preudarku velja torej „Zilja“ in ne „Zila“ tudi za naš list. Prekrstitev zahomskega društva po novem pravilu pa prepustiva Ziljanom. — G. J. O. Vam in vsem marljivim sotrudnikom minulega leta smo po upravi razposlali v znak naše hvaležnosti knjižne nagrade. Ostanite tudi v novem letu v družini naših sodelavcev! — G. F. J. Vprašujete, zakaj ne priobčujemo v listu tudi rešitve naših vlog in pritožb, četudi to dosledno obljubljam. Naj ponovimo: vsako rešitev v listu omenjenih pripetljajev in dogodkov bomo priobčili! — G. A. E. Mevže in cincarji pri narodnih socialistih ne vzbujajo nikakšnega občudovanja, to veš iz lastne izkušnje. Za nas vse velja še to: Boljše je, da trpiva in žrtvujeva jaz in Ti, kakor pa, če bi moral zaradi najine bojazljivosti in komodnosti trpeti ves narod! — G. F. M. Ni pravice brez dolžnosti in ni dolžnosti brez pravice! Na Vaše drugo vprašanje: Vplivom narodnosti lahko sledite do zadnjih otenkov čustvovanja in mišljenja. Kaj bi koristila najlepša govorica brez lastnih misli in čustev? — G. V. V. Vprašuješ, zakaj v našem listu velikovski okraj tako trdovratno molči. Običajno zadostuje za dopise nekoliko talenta in še kos dobre volje; in sedaj razsodi sam!

Urednik: Dkím Vinko Zwitter, Klagenfurt, Achatzergasse 7. Upravnik: Rado Wutej, Klagenfurt, Schüttgasse 9. Založnik: Politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem. Ljudska tiskarna Ant. Machát & Co., Wien, V., Margaretenplatz 7

Dr. Lj. St. KOSIER:

Grossdeutschland und Jugoslawien

politika, gospodarstvo, kultura, preteklost, sedanjost, bodočnost. II. izdaja

V enem mesecu prodanih 4633 izvodov!

Sodba tiska: „Knjiga, ki se mora čitati...“

Knjiga prinaša najvažnejše s tega področja. Aktualna in pomembna knjiga, ki črpa iz nemških in jugoslovanskih virov. Posebno obširno je obdelan problem **nemštva v Jugoslaviji in jugoslovenstva v Veliki Nemčiji.**

Okusna tehnična izdelava, 355 strani velike oblike, v platno vezana z ilustr. ovojem ter kartonom. Prodajna cena za Veliko Nemčijo RM 14.—. Jugoslovani naročajo knjigo pri: Ekonomska Biblioteka, Zagreb 6, poštni predal 5.

Odrezati

Bestellschein.

An die
Manzsche
Verlagsbuchhandlung
J. Klinkhard & Co.

60 WIEN I.

Hiedurch bestelle ich aus dem Mitteleuropäischen Verlag:

... Exemplare „Grossdeutschland und Jugoslawien“ von Dr. Lj. St. Kosier, Berlin-Beograd 1939, zum Subskriptionspreise von RM 14.— pro Exemplar, in Ganzleinenband, mit ill. Umschlag und Schutzkarton.

Ort—Datum:

Name—Firma:

Volle Adresse: